

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 74.

W ŚRODĘ DNIA 12. WRZEŚNIA 1804.

Z Wiednia d. 5. Września.

Minister wojenny i marynarki, Arcy Xąż Jmć Karol, podał J. C. K. Mci, 2gi rapport o postępie szczepienia krowiej ospy w granicach wojskowych. Z tego rapportu pokazuje się, że od zaprowadzenia tej ospy aż do ostatniego Października zaszczerpiono ją przeszło 25,000 osobom różnego wieku, a od tego czasu do Kwietnia przeszło 26,000 osobom z najlepszym skutkiem. Te 51,000 osob wyszły około połowy mieszkańców wojskowej granicy i nie miały jeszcze naturalnej ospy. Poczynione atoli urządzenia, czynią niezawodną nadzieję, że i druga połowa w ciągu niniejszego roku, a odtąd każde nowo urodzone dziecię będzie przez zaszczerpienie krowiej ospy ochronione od niebezpieczeństwa naturalnej ospy. J. C. K. Mość zwykły zawsze zwracać swoją najwyższą uwagę na to wszystko co tylko do dobra jego poddanych przyłożyć się może, raczył z tego względu za czynione w tej mierze i skutkiem uwiecznione starania najtłaskawsze swoje ukontentowanie oświadczyć. Dla zachęcenia zaś poświęcających się temu dobroczynnemu J. C. K. Mci zamiarowi lekarzów, raczył na zalecenie Arcy Xcia Jmć Karola zaszczerpionemu najtłaskawiej wielkim medalem złotym regimentowe-

go lekarza Königa, drugiego regimentu Szeklera i lekarza kotwica, regimentu Gradiski, a lekarza pierwszego Szeklera regimentu Müllera małym medalem złotym, którzy się w ostatnim półroczu naleyplej zastużyli wszczepieniu tej ospy. Ażeby lepiey dać poznać mieszkańcom dobroczynny skutek krowiej ospy, wyłożył dyzunicki arcybiskup Karłowicki, Straty mirowich, na język iliryjski i włoski, napisaną rzecz o krowiej ospie dla nauki ludu przez protomedyka Neustadtskiego, która kosztem rządu w liczbie 25,000 exemplarzy wydrukowana i bezpłatnie ludowi rozdana została.

Z Zara w Dalmacyi donoszą pod dniem 8 Sierpnia. "Dziś o godzinie 9 zrana postrzeżono z tutejszego portu, około przesmyka Puntadura w odległości kilkunaestu mil włoskich przechodzącą C. K. galiotę Dyanna, na której płynął tu Feldmarszałek leitnant baron Brady, cywilny i wojskowy rządca Dalmacyi i Albanii, w towarzystwie maiora Rödlich i półkownika Imoschi Dauese; na tychmiast zgromadził się ciekawy lud na wałach dla widzenia i powitania szacowanego łut tu z talentów statystyki i wojskowości nowego gubernatora. Gdy obywatele i wojskowi rozmawiali na wałach o dobroci i cycowskiej

troskliwości Nayukochańszego Monarchy w daniu obu tem prowincyom tak szacownego rządcy, zbliżyła się galiota do portu. Widok był piękny i czuły. C. K. galiota, przyozdobiona cesarską banderą, płynęła wśródku przeszło 100 różnych statków, napełnionych mieszkańcami pobliskich wysp, którzy przy muzyce i bębnach radośnie bez ustanku wykrzykiwali. Za zbliżeniem się powitały ją nasze baterye wystrzałem, kupieckie okręty zginały bandery, a otaczające ją statki strzelały z pistoletów; przy wysiadaniu gubernatora na ląd dał się drugi słyszeć wystrzał z armat. Powitali nad brzegiem JW. Gubernatora generał Marquetti i nadworny kommissarz hrabia Goefs i przy trzecim wystrzale wprowadzili go do miasta, gdzie już wyspiarze z muzyką rzędem aż do kościoła stanęli. Po krótkich modłach w kościele, szła procesya przez miasto do rządowego gmachu; na rynku czyniła piechota i grenadyerowie JW. Gubernatorowi honory. Na wniyściu do pałacu przyjmowali go nadworny kommissarz hrabia Goefs i radcy rządowi. Wszystkie okna, któredy przechodził były kobiercami wystane, a ulice napełnione ciekawym widzem. Jednostajny głos dawał się słyszeć, że najłaskawszy nasz Monarcha ma oycowską o swoich poddanych staranność i zsyła nam zaleconego dobrocią rządcę.

Z Brynu d. 4. Września.

D. 31 Sierpnia odwiedzali Nayiaśnieysy Cesarstwo Jchmość niektóre tutejsze rękodzielnie przedniego sukna, iako to barona Mundisch, Hoszfo i Bräunla, tudzież farbiernią Schölla. Nayiaśnieyszy Cesarz Jmć nietylko oglądał, ale wszystkiego dochodził i okazał iak dalece zna się na przemyśle krajowym. Nayiaśnieysza Cesarzowa Jmć nie mniej ciekawa, trawiła godziny na przypatrywaniu się robotom i o wszystkim dokładaie sądziła.

D. 1 Września była pierwsza rewlia w obozie pod Turas, na którey raczyli się oboie Nayiaśnieysy Cesarstwo Jchmość, z Arcy Ytami i wyższą jeneralnością znajdować. Niezmierna moc zgromadziła się tam tysiącznych mieszkańców różnego stanu, a wszyscy mieli szczęście otrzymać pochwałę od Najiaśnieyszych Cesarstwa Jchmość.

D. 2 udali się znowu Nayiaśnieysy Cesarstwo Jchmość pieszo do kościoła S. Jakóba na nabożeństwo. Lud zbiegał się zewsząd i nie mógł się nacieszyć widokiem nayukochańskich Monarchy i Monarchini.

D. 3 były zaowu wielkie obroty w obozie, na ktorzych Nayiaśnieysy Cesarstwo Jchmość znajdować się raczyli; liczba widzow nierownie była wielka. Nayiaśnieysy Cesarstwo Jchmość raczyli i dziś oświadczyć wojsku swoje nayłaskawsze ukontentowanie zczytanych obrotow.

Z Itria d. 20. Sierpnia.

D. 18 przejeżdzał tedy z Włoch do Turczek polski Xżę Sapieha, wielki lubownik chemii i mineralogii, i napełnił 3 fiasz naszym gorzem powietrzem, które częścią sam doświadcza, częścią posłał do Paryża i Genui, chcąc się przekonać o składzie tego rozmaitego gazu.

Z Bononii donoszą, że wstawiony przez ostatnią nieszczęśliwą powietrzną podróż, hrabia Zambeccari, zrobił nowy balon, i chce d. 16 lub 22 Sierpnia powtorną odprawić. Jeszcze się z szwankow pierwszey nie wyleczył, i obawiają się, aby w drugiey na tamten świat się nieprzeniosł.

Z Petersburga d. 14. Sierpnia.

Imperator Jmć wydał do rządcy Odesy, Xcia Richelieu, rozkaz tyeżący się różnych korzyści dla tego handlowego miasta. Cło we wszystkich portach czarnego i azowskiego morza, zostało na moey tego rozkazu o czwartą

część zmniejszone. Postanowiony tam jest sąd kupiecki, i dwa w roku jarmarki. Załogę najmniejszą pomnożono 2 batalionami, aby mieszkańcy tamtejsi łatwiej i taniej dostać mogli robotnika.

Z Londynu d. 21. Sierpnia.

Dwadzieścia miedzią obitych przewozowych statków wypłynęło z Plimutu do Dunow; mają być użyte do gotowanej od niejakiego czasu wyprawy. P. Popham będzie na nią miał morskie dowództwo.

Admirał Kornwallis wypłynął nakoniec d. 13 na 93 armatnym liniowym okręcie z Portsmouthu, na obcięcie znowu dowództwa nad flotą naszą pod Brestem.

Podług ostatnich doniesień pod d. 16 z okolic Brestu, stoi tamtejsza francuzka flota ciągle na lednej kotwicy przed portem, i od powrotu eskadry Gantheauma z odnogi Camaret nie czyni żadnych poruszeń.

O nieprzyjacielskiej eskadrze z 9 liniowych okrętów i kilku fregat złożonej, którą miano na morzu widzieć, nie ma żadnej dotąd pewności. Zda się, że ostatnie wyście nieprzyjacielskiej brestańskiej eskadry miało ogólny zamiar; ponieważ nadeszło doniesienie od eskadry Kaldera, że w tymże czasie pokazała się nieprzyjacielska w Rochefort eskadra przed portem; ale gdy ją czuyne nasze okręty postrzegły i zaraz eskadrze znać dały, cofnęła się do portu.

Kapitan Flinders, wysłany na nowe odkrycia do Nowey południowej Wales, jest jako jeniec wojeuny na wyspie francuzkiej trzymany. Znalazł wszelako sposobność napisania przez Amerykę do naszego rządu, i spodziewać się należy, że on będzie się starał o jego uwolnienie, ponieważ przy zaczęciu wojny ugodzono się zobopolnie, aby żeglarze na odkrycia byli od wojujących stron szanowani. W powrocie swoim zawinął do portu

wyspy Francuzkiej i został tam iak szpieg przytrzymany.

Xzę Susexu przybył weczwartek w towarzystwie Xżat Kentu, Kumberlandu i Kambrydgi do Windsoru, skąd Królestwo JJ. w tych dniach do Weymutu wyjeżdżają.

Sobotnia dworska gazeta umieszcza raport Nelsona pod d. 8 Lipca z przed Tulonu, w którym donosi o zabraniu francuzkiego korsarza Jaskotka o 14 armatach i 80 ludziach, tudzież o odbiciu z kupieckich angiels: statków przy Passaro. Admirał Duckwort donosi o zdobyciu francuzkiego korsarza Wolność przy Jamayce. Taż gazeta donosi pod dniem dzisiejszym, że odroczenie parlamentu aż do 4 Października jest przedłużone. Dalej rapport wice admirała Kotta, z pod Brestu pod d. 16 Sierpnia o zabraniu 2 nieprzyjacielskich szalup pod batteryami St. Gilles.

Podług listów z Ameryki jest P. Lewingston na posta do Hiszpanii przeznaczony, dla załatwienia trudności względem oddawia niektórych miejsc na Luizyanie.

Jeden znakomity Anglik uszedł z więzienia w Walencienie.

Przez powrot ostatnich kupieckich flot naszych, zyskał rząd przeszło 5000 nowych maytków:

Wiele neutralnych okrętów, które do blokowanych francuzkich portów płynęły, zostały do angielskich portów odesłane.

Przy Korku w Irlandyi będzie także założony oboz, nad którym generał major St. Cyre Cote mieć będzie dowództwo.

Hrabia Artezji i Xżę de Berry znaydowali się w tych dniach na niecie uhrabiny Harrington.

Pisma nasze mówią, iż za starannością Burdetta ożyją znowu korespondujące towarzysztwa, ale rząd na to nie pozwoli.

D. 17 w wieczor widziano z Dowru ca-

ty brzeg buloński w oganiu; lecz wiemy już że to były wystrzały z powodu uroczystości Napoleona i fajerwerk.

W regimencie w Glasgowie, który miał do Kanady odpłynąć, pokazal się duch nieposłuszeństwa z podniety zlechętnych, którzy rozpuścili wieść, iakoby ten regiment w odległe okolice świata płynął. Wydano mocną cdezwę przeciwko takowem wieściom.

W Ameryce poczynity także uliwy przez wylewy rzek i burze wielkie szkody.

Urodzaje w Anglii i Szkocyi pomimo deszczow są dosyć obfite.

Z Nowegoiorku donoszą: " Miasło St. Domingo, stolica bywszey hiszpańskiej części wyspy St. Domingo, iest ieszcze od 2000 zdrowego woyska francuskiego osadzone, które się tam, byle mu tylko żywności nie brakło, przeciw Dessalinowi utrzymać potrafi. Ma ieszcze na 5 do 6 miesięcy żywności; dowodzi nim jenerał Ferrand, który wysłał na morze 12 do 15 korsarskich statkow, aby mu wszystkie statki, mające na sobie żywność przyprowadzaly. Jeżeli zabierą angielski okręt z towarami, tedy zamienia te towary z neutralnemi statkami na żywność. „

Do Plimutu przybył rosslyyski jenerał, który oglądał tamteyszy warsztat, arsenał, &c.

Dnia 24. Sierpnia.

Spodziewamy się pewnie, że Francuzi przedsięwzemy wkrotce wyprawę przeciw Anglii. Żywność i amunicyą mieli już na okręty władować. Słychać, że ięncy angieliacy będą z ponadbrzegow wewnątrz Francyi przeprowadzeni.

Wczoray popłynął lord Keith na okręsie Monarcha, z 1 fregatą, 1 slopem, kilku kutrami i bombardierskiemi statkami ku brzegom francuzkim.

Xtę Kambridgi miał wczoray naradzenie z lordem, Melwillem w admiralicyi.

Kapitan kommodor indyysko - chiński kupieckiej floty był J. K. Mci przedstawiony i otrzymał godność rycerza.

Na Botanybay znayduie się już do 16,000 owiec hiszpańskiego gatunku.

Admirał Linois opuścił na końcu Marca Batawiią z swią eskadrą, ale nie wiadomo dokąd się obrócił. O przybyciu iego do wyspy Francuzkiej nie ma pewności. Portugalski jeden okręt zapewnia, że Linois zabrał ogółem 12 okrętow różney wielkości, i miał do 800 Laskaronow w wojenney niewoli.

Mowią, że Dey Algierski wysłał pełnomocnika do Anglii, dla ugodzenia się względem postępku z konsulem Falkonem. Angielska fregata, jak nasze pisma zapewniają, przybyła d. 10 Lipca do Algieru; kapitan iey i oficyerowie bardzo dobrze byli od Deia przyjętemi.

W Deal zgromadzono bardzo wiele nadbrzeżnych i armatnych łodzi.

W przeszłym tygodniu podniosła się w Anglii cokolwiek cena chleba. Rząd nakazał z tego powodu zakupić pewną ilość zbqża za granicą, chociaż nienaygorsze mamy w tym roku urodzaje. Jakoz w tych dniach przybyło tu już 40,000 kwarterow pszenicy.

Mała wyspa Alderney iest 1000 ludzi osadzona dla oparcia się w przypadku ataku.

Lord Hawkesbury (minister wewnętrzy) wydał okolnik do hrabstw, iak sobie mają postąpić w przypadku nieprzyacielskiego wyladowania, dla uniknienia zamieszania i nieporządku zwyczajnego w podobnych okolicznościach. Mieszkańcy są także wezwani, aby nie oszczędzali żadnych ofiar, iakich tylko dobro oyczyzny wymagać może.

Onegday rozmawiał Sidney Smith z P. Pittem i lordem Harrowby.

W marynarce naszej znayduie się teraz 150 admirałow, 636 kapitanow, 413 komanderow i 2533 porucznikow.

Lord Nelson otrzymał teraz niektóre potrzeby z Anglii, na których mu już zbywało, ponieważ okręt Hindostan z potrzebami spalił się na śródziemnym morzu.

Oprocz żyta, które rząd w portach baltickiego i śródziemnego morza zakupić kazał, posłali także nasi kupcy kommissa do Niemiec, Rosji i do bywszey Polski na zakupienie przeszło za 3 mill. f. szt. (120 millio. zł. pol.) zboża.

Z Demerary wywieziono od 10 Paźdz: 1803 do 1 Czerwca r. b. procz innych artykułów za 8 mill. 624,569 f. szt. kawy, 17815 okefów cukru, 37,987 pak bawełny, &c.

Xżę Jorku odprawił we wtorek nad zgromadzonem przy Dowrze i Dunach wojskiem rewiją.

Admirał Thornborough donosi z okolic Texlu, iż Hollendrzy zatrudniają się tam w sadzeniem i wysadzaniem wojska na okręty, ćwiczeniem w obrotach morskich i lądowych.

Teraźniejszzy rządca przyładku Dobray nadziei zamysła wysłać 3 uczonych wewągrz Afryki.

Jeńcy angielscy w Werdunie podali rządowi francuzkiemu prośbę.

Z Paryża d. 22. Sierpnia.

W niedzielę powrócił tu ze wsi twojej minister Talleyrand. Nazajutrz odwiedzali go tuteysji zagraniczni ministrowie, wyląwszy rossiyskiego i szwedzkiego.

P. Lesuér, autor opery *Bardy*, jest mianowany członkiem legii honorowej.

Minister marynarki jest tu za kilka dni nazad spodziewany.

Od 8 dni wyszedł tu dziennik początkow rewolucyi przez Baillego, i prawie już wszystkie rozprzedany. Niedochodzi wprowadzić tylko do 2 Października 1789 iednak uważany bydz może iak przedziwny wstęp do Monitora.

Cesarско - rzymski poseł otrzymał już przez nadzwyczajnego gońca nowy list wierzytelny przy Cesarzu Francuzkim.

Podczas wyścigow konnych w Boulogne d. 17 t. m. adiutant marszałka Berriera otrzymał pierwszą, a cesarski adiutant Lemarrois drugą nagrodę. Oba uiechali w 3 minutach 3 ćwierci francuzkiej mili. Miał tam także bydz tego dnia ballon puszczone, ale ustawiczne deszcze go zepsuły. Na wspaniałem balu który marszałek Soult dał d. 17 w wieczor na sali teatralney, raczył się także Cesarz znaydować; bal trwał do białego dnia. Z znakomitszych cudzoziemcow znaydował się w Boulogne bywszy szwajcarski landman Affry.

Tuteyszy ślosarz Desflouches zrobił dla Cesarza bardzo wygodne żelazne łożko podobne, które bardzo prędko rozłoży się i złoży; Cesarz używa go już w obozie.

Marszłkowa Lannes już tu przybyła.

Z Brest przybyła z 21 armatnych szalup złożona flo yła do St. Malo.

Syn Portalisa jest mianowany ministrem francuzkim przy Arcykancelerzu Rzeskim, a P. Bacher zostanie iak był sprawującym interella przy seymie.

U tuteyszego złotnika Biennes na ulicy S. Honoryusza widzieć można berło, koronę, złote ostrogi i laurowy wieniec, które na koronacy są przygotowane. Ostatnia sztuka podobna jest do wieńcow, iakie widzieć się dają na głowach Cesarzow Rzymskich, jest zupełnie nowa, zrobiona przezroczyście ze złota. Reszta sztuk były po części przy koronacy Karola W. używane. Berło jest dla swey dawności szacowne, ma około 5 stop długości. Na gorze znayduie się na nim kula świata i oblicze Karola W.

W. Kancierz honorowej legii P. Lacedpede już tu z Boulogne powrócił. Minister skarbowy Gaudin i radca stanu Crețet wyię-

chali stąd, pierwszy do Boulogne, drugi do Akwisgranu. Ostatni jest od Cesarza do Akwisgranu wezwany, i jest iak wiadomo jeneralnym dyrektorem gościńcow i mostow.

Nad blokadą Dunkierki, Ostendy i 10 innych francuzkich portow przez Anglikow, czyni Monitor następujące uwagi:

" Ta blokada jest dla Francyi obojętna, i więcej daleko szkodzi Anglii. Cokolwiek zmierza tylko do nieporządku w handlu i ku przeszkodzie wolnego przewozu, szkodzi daleko bardziej Anglii, niżeli Francyi. Toż samo rozumie się o blokadzie innych wod. Tym czasem blokowanie całego brzegu, znaczy tyle, iak gdyby powiedziano: " ponieważ jestem w wojnie z Francją, nie chcę zatem, aby neutralne okręty znajdowały się na morzu. „ Leez coś to ma obchodzić Danią, Szwecją i inne neutralne narody, które mają handel z Francją, że Francys z Anglią wojnę prowadzą? Dla czegoż unią na tem cierpieć? Prawo blokady nie rozciągato się dawniej tylko do miejsc obronnych, &c. „

Wywóz zboża jest znowu z departamentu Wandy zakazany. Główne miasto Laroche tego departamentu otrzymało pozwolenie zamienienia terazniejszego swego nazwiska na imię Napoleoua.

Sądząc po przygotowaniach, iakie w kościele Panny Maryi czynią, zdaje się, że uroczystość koronacyi w tym kościele odbywać się będzie.

Dziś P. Biot i inny młody uczoney puścili się na powietrze w ballonie dla czynienia postrzeżeń fizycznych.

Cesarz oglądał d. 21 i 22 flotylę w porcie bulońskim, i kazał iey obroty czynić. Z Boulogne uda się do Akwisgranu.

Korweta Pomyślność z Boulogne przywodziła do Dunkierki 2 angielskie okręty kupieckie, mające po 7 maytkow.

Monitor przywodzi następujący artykuł z Algieru pod d. 10 Lipca: " Angielska fregata zawinęta do tnteyszego portu; ale nie powitano ją podług zwyczajų. Przybył na niey wystaniec od Nelsona. Jest to już trzecie ponizenie, iakiego Anglicy z strony Deja doznają. Nappierwey przybył Nelson z 13 liniowemi okrętami, kilku fregatami przed Algier, i z wielką grozbą donagał się przyięcia oddalonego agenta angielskiego, oddania 5 zabranych okrętow, uwolnienia maytkow angielskich, maltańskich i neapolitańskich, wynadgodzenia szkod, iakie Algierzanie Anglikom uczynili, nakoniec wymowki za postępek Deia względem agenta i poddanych angielskich. Dey wszystkiego odmowit, i z rozpalonym tylko luntem odpowiadał. W miesiąc potem nastąpiła negocyacya. Anglicy zezwolili aby oddalony z Algieru konsul Falkon, więcej tam nie powracał, i żądali tylko wydania niewolnikow angielskich, maltańskich i aeapolitańskich. Dey na nic nie zezwolit. Fregata, która teraz zawinęta ograniczyła swe żądania do otrzymania żywności i uwolnienia powyższych niewolnikow. Lecz nadaremnie. Dey żąda 180,000 piastrow wynadgodzenia za wzięty przed 5 laty iego okręt, nie chce przyjąć dawnego agenta angielskiego, żąda innego. Otoż nadaremnie żądają Anglicy przeproszenia, nadgrody, wypuszczenia niewolnikow, &c. Dey dyktuje im prawa. Od założenia mocy algierskiej, żadne, choćby najmnieysze z mocarstw europeyskich, nie żniżyło się do tak sromotnego pobłażania. „

Tomasz Paine odpowrotu w pośredswych współziomkow, wydał kilka pism oteraźniejszym położeniu Europy, a mianowicie dwuch mocarstw, których zatargi rozstrzyga teraz wojna. Z ostatniego iego wtey mierze pisma przytoczemy tu niektóre wyiątki.

" Kiedy rzucę okiem (wyrazy iego) na

Anglią i Amerykę, i porównywan z sobą te dwa mocarstwa, znajduję pomiędzy niemi uderzającą różnicę. Oba te kraje są dziełem iedneyże władzy, i zaludnione iednakowego rodzaju ludźmi. Skądże ta różnica pochodzi? Przeniesieni do Ameryki ludzie stalisz się lepszymi, lub zepsuli się pozostałi w oyczyźnie? Tak wielka zachodzi różnica w moralney polityce obu ludow, ile obszerna oba kraje przedziela przestrzeń. Widziemy Amerykę kwitnącą przez pokoy, utrzymującą przyiaźń z wszystkimi narodami, znoszącą dług narodowy i podatki do, których rewolucya była powodem. Widziemy przeciwnie W. Brytanią w ustawiczney wojnie lub zatargach, które powiększają iey dług i podatki. Cudzoziemiec nie wiedzący wcale o początku obu narodow, sądziłby, że Ameryka mądra i przezorna jest dawnym krajem, a Angliia nowym. Zaledwo odwołała Angliia swe woyska po rewolucyoney z nami wojnie, już ci chciała zaczenąć ianą z Hollandyą za interes Scathudera; nie długo porozniła się z Rosyą, potem z Hiszpanią, nakoniec z Francyą chcąc zapobiedz iey rewolucyi. Zaledwo zawarła z Francyą pokoy, zaraz rozpoczęła nową wojnę, nie chcąc dopełnić warunkow pokoiu. W traktacie z Ameryką obowiązała się odstąpić w 6 miesięcy z woyskowych stanowisk na zachodzie, lecz zawarwszy raz pokoy, nie chciała dopełnić tego warunku i zrobiła nam wojnę z Indyanami. Tak czyniąc, postępuje iak ow człowiek, który utraciwszy iedno oko w zapasach, chcąc się zemścić, wystawia drugie, i traci nakoniec oba. Lubo gabinet londyński rozpoczął wojnę o Malte, Anglicy są iednak tak skryci, że innem przyczynom przypisują wojnę. Nigdzie nie wspominają o Malcie; w targi ienie Franczow, oto pozorua przyczyną; lecz tę politykę łatwo każdy zgadnie. Rzecz cała, iż wplątali się w wojnę, której

nie przewidzieli ani kosztow, ani wypadkow. Jeżeli ułożyli sobie iakie zamiary na Francyą, nie mogli gorszego wybrać momentu. Francya ma dziś na czele najsłmielszego i najszczęśliwszego w świecie człowieka. Angliia nie ma ani iednego człowieka, któregoby, nie mówię przeciw Bonapartemu wystawić mogła, ale któryby mu wyrownywał szczęściem, charakterem i stałością. Wiadomo całemu światu, że Bonaparte jest ambitny; takim był zawsze; lecz wiedział gdzie się zatrzymać. Dopiął najwyższego szczytu, iaki mu tylko nadzieia wskazać mogła. Po zawartym pokoju zatrudnił się poprawą rolnictwa, handlu, przemysłu, i skarbu, i widać z rozmowy iego z ambasadorem angielskim Wichwortem, że chciał utrzymać pokoy; ale ministeryum angielskie otworzyło nowe pole iego ambicyi. O wyładowaniu do Anglii na płaskich statkach, nie myslano dopiero po nabyciu Belgii. Przed posiadaniem tey prowincyi nie miała Francya zdalnych brzegow na północnym morzu do takowego przedsięwzięcia; gdyż tem iedynie morzem może bydź uskuteczniiona wyprawa. Wszystkie inne brzegi angielskie nad kanałem Mysz są wysokie, skaliste, nie dostępne i łatwo mogą bydź ubronione. Brzegi zaś nad północnem morzem na przeciwko Belgii i Hollandyi leżące, są niskie, piaszczyste &c. zaczawszy od Essexu aż do Lincoln blisko na 70 mil. Ta jest najsłabsza strona Anglii, a nie iey za pobiedz niezdolna. Rybacy i przemyccze hollenderscy lepiej znają te brzegi, niżeli sami Anglicy. Przygotowania do wyprawy przeciw Anglii, przyniosły już Francyi korzyść, iakiey Angliia nie powinna była dopuszczać; to jest, iż dowiedziata się, że od niey zależy utrzymać lud i rząd angielski w trwodze ile razy i iak długo zechce bez wystania żadnego liniowego okrętu na morze. Przygotowania, które Angliia czyni są także wielkie; lecz małą coś w sobie smutnego. Od wypowiedzenia wojny, nie widziano żadney korporacyi, żeby się z zapatem oświadczyła. Lud prawda zdaje się łączyć na własną obronę; ale milczenie iego okazuje widoczne nie ukontowanie z terażniejszey wojny.

Z Rzymu d. 9. Sierpnia.

W nocy z 4 na 5 przybył tu goniec z Paryża, i J. Świątobliwość przeczytawszy ranne przywiezione przez niego depesze, zwołał natychmiast wszystkich tu przytomnych kardynałów na tajną kongregacyą, która kilka godzin trwała; ale przedmiot iey naradzeń nie wiadomy.

Gazeta neapolitańska przytacza czyn odważny i pełen szlachetności, ministra angielskiego przy Królu Sycyliyskim, Pana Elliota. Powracając do stolicy z S. Jorio, postrzegł zbieg liczny ludzi po nad brzegiem. Pyta się o przyczynę tego i dowiaduje się, że człowiek kąpiący się, uniesiony pędem wody, bliiski jest utonienia. Ofiarue natychmiast wielką nagrodę temu, któryby go ratował, lecz nikt się tego nie podjął; sam więc zdiąwszy część sukni, wskakuie w morze, w kilku chwilach chwytą nieszczęśliwego i wyciąga z wody. — Stanąwszy u lądu witany był przez okrzyki najwyższe zebranego ludu. — Uszedł przed nim wiatłszy do karety, która go do domu odwiozła. Człowiek ocalony przez Pana Elliota, był to Xiądz pewny. Gdy przyszedł z oświadczeniem wdzięczności wybawcy swemu, ten rzekł do niego: "więcey cierpiąłem widząc W Pana w niebezpieczeństwie, iak ratując go.", P. Elliot przez kilka dni na zdrowiu zapadł nieco, z powodu szlachetnego tego poświęcenia się.

Z Hagi d. 28. Sierpnia.

Przybyli tu wice admirał Verhuel i kontra admirał Kikkeft. Ostatni iak dowodzca texelskiej eskadry miał naradzenia z dyrektoryatem stanu i radą marynarki. Pierwszy także się naradzał z naszym rządem.

Dla zapobieżenia dezercyi z obozu pod Zeyst, postano tam oddział żandarmow.

Ponieważ w dodatkowych warunkach traktatu amieńskiego warowane jest, że Xąg

Oranii nie ma być kosztem naszej Rępltey wynadgrodzony, ezyni zatem nasze ciało prawodawcze trudności w zatwierdzeniu ugody, na mocy której rzeczony Xiąg ma w 10 latach odebrać 5 mill. zł. hol. nadgrody za poliadane dobra w naszej Rępltey. Nie ma jednak wątpliwości, że ią z nieiakiemi może odmianami potwierdzi. Wczoray naradzało się ciało prawodawcze względem tego przedmiotu w raiynym wydziale. Francya wdaie się za wynadgrozzeniem tego Xcia.

Z Amsterdamu d. 28. Sierpnia.

Gazeta nasza wieści wsobie co następuje z Paryża:

"Obawa wybuchnienia pożaru wojny i na statym lądzie, ma także szkodliwy wpływ na nasze papiery. Rząd nasz zatrudnia się, iak mówią, dzielnemi na takowy przypadek środkami, aby zapewnić honor naszego oręcza. Od wczoraysza mówią o uchwale senatu na wybranie 200,000 czyli 300,000 popisowey młodzieży. Sprawujący rosyjskie interesy P. Oubril, miał już żądać paszportu do wyjazdu. Onegdaj był u ministra Talleyranda, ale nie wiadomo na czem się rozeszli. Talleyrand zaraz pojechał do Cesarza do Boulogne. Jeżeli można wierzyć biegającym pogłoskom, tedy nastąpi odmiana w naszym ministeryum. Mówią, że P. Champagny, który jest na ministra wewnętrznego przeznaczony, wnidzie podobno do wydziału zagranicznych interesow. "

Z Baltymore d. 20. Lipca.

Podług doniesień z St. Domingo, zaczęną Murzyni pracować około spustoszonych plantacyy. Liczba wszystkich Murzynow na St. Domingo podają do 300,000.

Wściekły Desfalines, jest dobrego wzrostu, ma 5 stop i 2 cale wysokości, i liczy teraz 42 lat. Wzrok iego jest dziki, umysł zdradliwy, tak iak wszystkich Murzynow, najmniejszy przeciw sobie opor, przezwyciąża szpadą lub pistoletem.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W E S R O D Ę D N I A 12. W R Z E Ś N I A 1804.

Rys historyi o Maratach.

Opisując upadek państwa Mogolow, czę-
sto wzmiankowaliśmy o Maratach. Podzrtek
i wzrost tego narodu, mają w sobie coś zna-
komitego, i tak dalece powiązane są z historyą
indyjską, iż sądziemy za rzecz przyzwoitą
dać o tem rys oddzielny; choćby nawet przy-
szło powtórzyć niektóre okoliczności.

Pierwiałtki i znaczenie słowa *Marate*,
czyli *Morattse*, były powodem długich spor-
ow i rozmaitych domysłów. Ferishta uczy
nas, iż w Dekanie znajdowała się prowincya
nazwana Murbat, która zamykała w sobie powi-
at Baglany, i inne dziś składające środkową
część państwa Maratów.

Sevajee może być uważany jako zało-
źyciel państwa Maratów. Był on, jak się o-
kazuje, wnukiem dorywczego syna Rai Odi-
pura, naczelnika chiżat Radipoty. Matka tego
Sevajee pochodziła z pokolenia Bonsola,
którego on przybrał imię, a to dostało się ie-
go potomkom Raiom Sattarahy i Beraru. Se-
vajee doznawszy pogardy od swoich braci z
powodu nieprawego rodu, udał się do Deka-
nu, i wszedł w służbę Króla Visapurskiego.
Tam otrzymał w wojsku wysoki stopień, i
zostawił go swemu synowi; lecz jego wauk
urodzony w r. 1028 noszący to samo imię Se-
vajee, zbrzydźliwszy sobie stan swoiego pod-
daństwa, korzystał z zamieszania królestwa

Visapour, chciał się uczynić niepodległym.
Poszcęściło się jego broni, i był już niebez-
piecznym dla państwa Mogolow, nim Aureng-
zeb osiadł na tronie. Posiadał gorzystą pro-
wincyą Baglany, prowincyą Conkan, fortecę
Pannela i inne znaczące twierdze. Miał w
swoiej mocy Gingée w Karnacie, z nader ob-
szernemi przyległościami w tymże kraju za-
brany królowi visapurskiemu (*).

W epoce śmierci tego chiżęcia zaszedł
w roku 1680, państwo jego rozciągało się od
granic Suraty, aż do osiadłości portugalskich,
w Goa wzdłuż brzegow. Jego atoli kraie nie
zachodziły daleko ku lądowi, i nie przeszły
gór gautskich, albowiem Aurengzeb toczył na-
tenczas wojnę w visapurskim kraju. Te zdo-
bycze wydarte zostały Cesarzowi Mogolu bę-
dącemu na najwyższym stopniu swoiej potę-
gi. Sevajee złupił także Golkondę i Suratę,
poważał się nawet uderzyć na kraj Goa w
czasie kwinnącego stanu Portugalczykow. Syn
iego toż samo noszący imię, posiadał talenta
rządcy i wodza, lecz jego rozpułty przyśpie-
szyły mu zgon okropny. Przez postaćow
Aurengzeba na łonie rozkoszy schwytany i
zabity został w roku 1689. Niemniej przeto
potęga Maratów wzrastala. Góry służyły za
przytułek i schronienie temu bitnemu narodo-
wi, który nam przypomina początki ludu
Rzymkiego.

Sahoo czyli Sow Raiah nastąpił w dzie-

(* Francuzi w roku 1674 otrzymali od Raiaha czyli Chiżęcia Gingée, ustąpienie Pondi-
cheri. Ten Raiah uznawał nad sobą powagę Króla Narsingi; ten zaś oddawał hołd
Królowi Visapurskiemu. Sevajee opanował Gingée w roku 1677, a powyższe ustą-
pienie potwierdził w roku 1680.

ejnym wieku po swoim Ojcu Sambajee. Dzie-
dziczył talenta i męstwo swoich przodków, a
przez 50 lat panowania wyniósł potęgę swego
narodu do najwyższego stopnia. Długie za-
mieszanie państwa Mogolu po śmierci Aurengze-
ba, były obszernym polem dla chciwości
przyległych narodów. Maratowie wycwicze-
ni w wojennej szkole, i do ścisłej karności
przyzwyczajeni, umieli w tym razie zzbogacić
się i rozprzestrzenieć swoje granice. Przed sa-
mą śmiercią swojego naczelnika Sahoo w roku
1740 zajmowali całą przestrzeń rozciągającą
się od morza zachodniego aż do Oresly, i od
Agry aż do Karnaty. Cała reszta Indostanu
wyłączywszy Bengali, była od nich nalechana
i złupiona, i żadne w Indyi polityczne lub
wojenne zdarzenie nie było dla nich obce. Nie
adaie się jednak, ażeby należeli do wyprawy
Nadira Shah przeciwko Mogolom, chyba tyl-
ko w tem, iż korzystali z nieprzytomności
Nizama, dla zrabowania Dekanu. Sądzili za-
pewne, iż mogli tak więcej zyskać, niżeli
gdyby posłtrowali Cesarza Mogolu. Należy
do tego przydać, iż Sahoo roku 1739 był już
w wieku bardzo podeszłym.

Trudną jest rzeczą opisywać powodzenia
Maratow porządkiem czasu. Należeli oni
do zakłóceń dziedzicow Aurengzeba od roku
1718 lecz dopiero w roku 1735 czuli się tak
dalece na siłach, iż żądali daniny od Cesarza
Mahometa Shah. Przy tej okoliczności zy-
skali prawie całą prowincją Malwa, i czwar-
tą część czystego dochodu z innych prowincy
państwa. Ta czwarta część w Indostan-
skim języku nazwana *Chout*, stała się upoważnio-
nym tytułem do wszystkich opłat, których
się w dalszym czasie Maratowie dopominali,
lubo te daniny często w znaczniejszej pro-
porcyi bywały wymuszane. W roku 1736
narod ten w inieszal się w zakłócenia Nabo-
bow Arkoty w Karnacie, gdzie się znajdują
osady europejskie przy brzegach Koroman-
delu, a które również były teatrem bitew
między Anglikami i Francuzami.

Ten, który nastąpił po Sahoo, był Xę
niedołęzny, i po nim zaszło w tym narodzie
to, co zawsze dzieje się z despotycznymi kra-
jami, zbytecznie przez zwycięstwa rozsze-
rzonemi, to jest, iż zdobycze biegłego księ-
cia wynikała się z rąk jego następcy, jeżeli
mu na talentach zbywa. Znaczniejsi urzęd-
nicy krajowi Paishwah czyli minister, i Bukshi
czyli naczelnik wojska, porozumieli się z so-
bą dla podzielenia państwa. Pierwszy nazwa-
ny Bairow, przywłaszczył sobie prowincye
zachodnie, i miał zawsze swoje mieszkanie w
Poonah dawnej stolicy. Drugi nazwany Ra-
gojee, obrął sobie prowincye wschodnie,
których stolicą było Nagpoor w Berarze.
(Reszta potew.)

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 11. Września 1804.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zl. pol. 28 do 34.
— Zyta	- - - - -	23 — 32.
— Jęczmienia	- - - - -	15 — 19.
— Owsa	- - - - -	11 — 12.
— Grocha	- - - - -	18 — 22.
— Kafzy jaglanej	- - - - -	32 — 40.

W Wiedniu d. 1. Września.

Meca wynosząca 21 naleznych garcy:

— Pszenicy	- - - - -	zl. pol. 25 do 31.
— Zyta	- - - - -	20 — 27.
— Jęczmienia	- - - - -	12 — 14.
— Owsa	- - - - -	8 — 10.

W Brynie d. 31. Sierpnia.

Meca Pszenicy	- - - - -	zl. pol. 23 do 28.
— Zyta	- - - - -	23 — 25.
— Jęczmienia	- - - - -	13 — 14.
— Owsa	- - - - -	10 — 11.
— Prosa	- - - - -	14 — 17.

W Gdańsku d. 25. Sierpnia.

Szefel czyli pół korca nalezego w monecie
pruskiej (Na laszt wchodzi 60 szeflow.).

— Pszenica	- - - - -	zl. pol. 14 do 16½.
— Zyto	- - - - -	8 — 9.
— Jęczmień	- - - - -	6 — 7½.
— Owies	- - - - -	5 — 6.

DONIESIENIA.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa wszystkim komu o tem wiedzieć należy,
tym Edyktem podaie do publiczney wiadomości, iż różne ruchome rzeczy, jako to srebra,
suknie, stołki, pościel, cyna, mosiądz, miedz, żelazo, szkło, obrazy, i inne po niedy
Agneszce Kowalski pozostale na żądanie opiekona małoletnich sukcesorow P. Kantezgo Kowal-
skiego dnia 24 Września o godzinie 9 zrana poczynając w kamienicy pod Nrem 282 na ulicy
Gołębiej przez publiczną licytacją więcej dajacemu za gotowe pieniądze sprzedawane będą.

Wszyscy zatem mający chęć co z takowych rzeczy nabyć mają się na miejscu i czasie wyżej oznaczonym znajdować.

Drdacki.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 24 Sierpnia 1804.

Plmto.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomią niniejszym Edytem Panią Teklę z Jankowskich Elsnerową, iakoteż Maryannę i Tadeusza Karowskich, z Heleny Jankowskiej sirodzonych dzieci; iż Pan Remigian Kietczowski proźbę swoją względem zrobienia Duktu i Reduktu granic między dobrami Mokrawieś i Przykory i w tey mierze zestawienia komornika i geometry przyśięgłego, podał, i przywołania prędkiego wyżej rzeczonych tenże dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla zamieszkania ich zagraniczą tutejszego sądowego adwokata P. Hakenszmitta za obrońcę ze szkoda i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też sprawa rozpoczęta, podług przepisany dla Galicyi zachodniej sądowej ustawy, prowadzona i ukończona będzie; napominają się niniejszym Edytem, ażeby na dzień dwudzieśły czwarty Września roku bieżącego 1804 godzinę dziewiątą ranną tu w sądzie stawili się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i papiery swe odali, lub innego sobie obrońcę wybrali, i tegoż Sądowi wymienili, a oraz tych podług prawa użyli kroków, które się do obrony swej sprawy pożyteczne ni być zdają, gdyby bowiem tego nieuczynili i swą sprawę zapiedbali samiby sobie szkoda może iaką stąd wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 15 Maja 1804.

Kaizeran Michałowski, W. P.

Pol.

Dofienberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlach: Lubelskich Galicyi Zachod. Rayski.

Z strony C. Krolewskiego Galicyi Zachodniej Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Xiężney Pani Annie Sapieżyny niniejszym Edytem oznajmie się, iż Pani Teresa Hadziewiczowa małoletniego Nikodema Hadziewicza matka i opiekunka, Dobr Ziomaki i Zastrony Pani dożywotnia do Sądow turejszych Krakowskich przeciw niej w sprawie względem konfrontacyi granic między Dobrami Zastroną. i dotykającemi Jankowica, Wysocko, Krzcięcin i Zdziechowem żatobe podawszy, o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga dopraszała się.

Gdy zaś Sąd niniejszy dla niebytności Pani Xiężney w C. K. krajach dziedzicznych, iey Pani Xiężney Sapieżyny tutejszego adwokata Bromickiego z tey niebezpieczeństwem i kosztem za kuratora postanowił, z którym zaczęta Sprawa podług ustaw na C. K. kraie dziedziczne przepisanych prowadzona i rozsądzona będzie; przeto też niniejszym na ten koniec się uwiadomia, ażeby w czasie ieszcze przyzwoitym, to jest: d. 17 Października r. b. o godzinie 9 zrana, albo sama stawila się, i swoje prawne dokumenta iakoby iakowe miała, ustanowionemu kuratorowi wcześniej przestała, albeli też sobie innego zastępcę obrata, i onegoż niniejszemu Sądowi mianowała, i podług porządku przepisanego takowe środki prawne użyła, któreby ko swojej obronie nayużyteczniejsze upar ywała, iżeże skutki z swojego spóźnienia pochodzące, sobie samemey przypisac będzie musiała. Tak bowiem ustawy na C. K. dziedziczne kraie przepisane mieć chcą.

Jakob Kulczycki.

Munch.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 11 Lipca 1804.

W Krakowie w Grodzkiej ulicy pod Nrem 31 na drugim pięttrze na tył okna, mieszka Teodor Wistocki Introligator i stycharz stemplow, i pieczęci gromadzkich, kościelnych, iakoteż cechowych &c. na stali i mosiądzu, ztym kto sobie życzy, aby się do niego udał, ponieważ iuz do wielu Dominiow slychował, i to za naymierniejszą cenę.

Przytym rekomenduje się Prześwietney publiczności, z Intreligatorską robotą, jako to do planerowania znacznych dzieł, dla długiey konserwacyi i trwałości, jako też co się tycza oprawy po angielsku i po francuzku, iak sobie kto rozkaże, przyrzeka rzetelnie usłużyć.

Z strony C. K. Gubernium Królestw Gallicyi i Lodomeryi ogłasza się, iż ponieważ podany Jan Wozniakowski mieyski Krakowski ieszcze w roku 1803 iak Flisak wyszedł za granicę, i mieysce przebywania iego cakiem jest niewiadome, tenże wychodzień stosownie do okólnika pod 15 Czerw. 1798 §. I. ninieyszem Edyktem publicznie jest wezwany, i do powrotu lub usprawiedliwienia się z swego wyyscia w przeciągu czterech miesięcy z tą napominany pogrozką, że po upłynionym terminie według przepisu prawa traktowanym będzie. Dan we Lwowie dziewiętnastego Lipca, tyśiąc ośmset czwartego roku.

Z Strony C. K. Guberniu Królestw Gallicyi i Lodomeryi ogłasza się: iż ponieważ podany Antoni Grabarczyk z państwa Rudnik do cyrkułu Kieleckiego należącego z żoną i sześciorgiem dzieci, wyszedł za granicę, i mieysce przebywania iego, cakiem nie jest wiadome, tenże wychodzień stosownie do okólnika pod 15ym Czerwca 1798 §. I. ninieyszem Edyktem publicznie wezwany jest, i do powrotu lub usprawiedliwienia się z swego wyyscia w przeciągu czterech miesięcy, z tą napominany pogrozką, że po upłynionym terminie, według przepisu prawa traktowanym będzie. Dan we Lwowie dziewiętnastego Lipca tyśiąc ośmset czartego roku.

Z strony C. K. Gubernium Królestwa Gallicyi i Lodomeryi ogłasza się, iż ponieważ podany Grzegorz Kołmis Chlina z państwa Wola Libertowska do cyrkułu Krakowskiego należącego wyszedł za granicę, i mieysce przebywania iego cakiem jest niewiadome, tenże wychodzień stosownie do okólnika pod 15 Czerwca 1798 §. I. ninieyszem Edyktem publicznie wezwany jest, i do powrotu lub usprawiedliwienia się z swego wyyscia w przeciągu czterech miesięcy z tą napominany pogrozką, że po upłynionym terminie, według przepisu prawa traktowanym będzie. Dan we Lwowie dziewiętnastego Lipca, tyśiąc ośmset czartego roku.

Stosownie do wysokiego Gubernialnego rozporządzenia pod d. 3 Sierpnia, i liczby 15,504 będzie tuteysze Krakowskie czopowe i Sucha taxa na jeden rok przez publiczną licytacją d. 21 Września r. b. ozwyczajnych godzinach w kancelaryi tuteyszego C. K. tyrkułu więcey daiacetnu w aręde wypuszczone. Licytanci opatrzywszy się 20 procentowym wadyum od fiskalney ceny 90,565 ryn. mają się w powyżey oznaczonym dniu i pomienioney kancelaryi znyadować, gdzie o dalszych dowiedzą się warunkach. W Krakowie d. 4 Września 1804.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniey owiadomiają ninieyszem Edyktem Jana Zawadzkiego, że Jerzy Mitranowski przeciw niemu i małoletniemu Piotrowi. Zawadzkiemu, a bardziey tegoż opiekunowi Józefowi Zukowskiemu o zapłacenie summy prowizyonalney 15000 zł. pol. u sądow tuteyszych załobę podał, i pomocy sądowey dopraszał się.

Ponieważ zaś sąd ten dla iego za granicą zamieszkania onemuż adwokata tuteyszego Izdebskiego iako obrońcę z iego niebezpieczeństwem i kosztem ustanowił, i z tem rozpoczęta sprawa podług przepisanych na Gallicją zachodnią praw portraktowaną i ukończoną będzie, dla czego tenże ninieyszem Edyktem upomina się, aby w przeciągu 90 dni do excepcyi stawiał się, i ustanowionemu patronowi dokumenta swe oddał, lub też innego patrona sobie obrał i tego sądowi oznaczył, zgoła aby niczego co do popatcia sprawy swey skutecznym bydz sądzi, ni euchybiał, inaczey wyniknąć mogące z załedbania swego wypadki sam przypisać sobie będzie winien. Dan w Lublinie d. 4 Lipca 1804.

Kajetan Michałowski, V. P.

Domastawski.

Nitsch.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich.
Remi.

(Przy drzefyśtey Gazecie znyaduje się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 12. Września 1804.

DONIESIENIA.

Przez C. K. Galicyi Zachodniej Sąd Szlachecki Krakowski Uur. Walentemu i Maryannie z wiernickich Lisfowskiu małżonkom niniejszym Edyktem oznajmnie się, iż przeciw nim Jakób Piasecki do Sądu tuteyszego Krakowskiego względem przyznac się mającego powroccia Dobr Kastyń z przyległościami i zdania kalkulacyi żatobę podawszy, o pomoc Sądowa ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Ody zaś Sąd niniejszy, któremu miejsce pomieszkania ich niewiadome, i gdy może wcale w C. K. dziedzicznych krajach się nieznajdują, z ich niebezpieczeństwem i kosztem, tuteyszego adwokata Pawłowskiego za kuratora postanowił, z którym zaczęta sprawa podług ustawy Sądowej dla C. K. krajow dziedzicznych przepisanej prowadzona i rozszadzona będzie; przeto onych o tem niniejszeniu na ten koniec uwiadomia się, ażeby w przeciągu dni 90 Excepcyą swoją podali, albo dodanemu kuratorowi swoje prawne dokumenta jeśli takowe mają wcześniej przestali, albowi też sobie innego adwokata obrali, i onegoż niniejszemu Sądowi mianowali, i z porządku przepisanego takowe środki prawne używali, któreby ku ich obronie najszyteczniejsze upatrywali, ile ze skutki z ich spóźnienia pochodzące, sami sobie przypisać będą musieli. Tak bowiem ustawy na C. K. kraie dziedziczne mieć cheą.

Janek Kulczycki, V. P.

Münch.

Lischock.

Z Ruski C. K. Sądow szlacheckich Galicyi Zachodniej.

N° Krakowie d. 4. Lipca 1804.

Beck.

Z C. K. Gubernium Krolestw Galicyi i Lodomeryi. Ponieważ ze wsi Starey do Cyркуtu Kieleckiego należący dziesięciu parobkow, mianowicie: Jozef Kołodziej, Jan Mołęcki, Benedykt Burzyński, Grzegorz Komornik, Franciszek Wrona, i drugi Franciszek Wrona, Jacek i Paweł Badakowie, Wincenty Kluska, i Piotr Kuraśnik zagranicę wyszło, i miejsce ich przebywania owżiem niewiadome jest: przeto stosownie do okólnika pod 15 Czerwca 1798 §. 1. niniejszym Edyktem wzywają się publicznie, i do powrotu lub usprawiedliwienia się z swego oddalenia w przeciągu 4 miesięcy pod tym upominają się zagrożeniem, iż po upłynięm terminie według przetku prawa traktowani będą.

Dan we Lwowie 26 Lipca 1804.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej Jpani Józefie z Oginskiach Łopacińskich niniejszym obwieszczeniem wiadomo czynią, iż adwokat Dederko zastępca do spraw mafly krydalney Michała hrabi Ogińskiego, uwiadomienie o sprawie przez Wactawa Rzańskiego przeciwko teyże krydalney mafie o sumnę 21451. zł. ryb. 4 gr. z prowizyami ustanowionej, do sądow tuteyszych żatobę podał, i o pomoc prosił.

Gdy zaś Sąd tuteysze dla iey niewiadomego mieszkania, oney tuteyszego sądowego adwokata Stefana Chylińskiego z iey szkoda i kosztem na obronę ustanowił, z którymi sta-

nowiona sprawa wedle porządku przez ustawę sądową na Galicyę Zachodnią przepisanej sędzona i ukończona będzie; zaczem ona niniejszym obwieszczeniem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni dla dania swoiey deklaracyi stosownie do § 50 ustawy sądowej, tu się stawiała, i przydanemu sobie obrońcy dowody swoje oddała, albo sobie innego adwokata za obrońcę wybrała, i tego Sądowi wymieniła, i tych wedle prawa użyła środków, które do obrony swey sprawy przydatnymi zdawać się będą; gdyby tego nieuczyniła i sprawy swey zaniedbała, szkodę sąd może wynikającą sama sobie przyznać będzie powinna.

Działo w Lublinie dnia 3 Lipca 1804 roku.

*B. Gołaszewski,
Purtscher,
Poll.*

*Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Rayski, sekr.*

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej, JPanow Felixa Łubieńskiego, Protha Potockiego i Józefę z Ogińskich Łopacińską niniejszym obwieszczeniem uwiadomiam, że u sądow tychże adwokat Dederko zastępca do spraw masy krydalney Ogińskiego onych o sprawie przez Jana de Rolay przeciwko massie krydalney Michała Ogińskiego o zapłcenie summy 1250 czer. zł. za pensyą roczną narosley, i napotym po 125 czer. zł. rocznie płacić się mianych, ustanowioney uwiadomił, i w tej mierze żalobę podał i pomocy sądu dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla niewiadomego ich mieszkania onym tuteyszego sądowego adwokata Stefana Chylińskiego obrońcą z ich szkodą i niebezpieczeństwem i szkodą ustanowily, z którym ta sprawa porządkiem na Galicyę Zachodnią przez ustawę sądową przepisany prowadzona i ukończona będzie; Zaczem oni niniejszem obwieszczeniem przypominali się, ażeby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawili, i przydanemu sobie obrońcy dowody i papiery swoje oddali, albo sobie inszego obrońcę wybrali, i sądowi wymienili, wreszcie tę pośredki podług prawa przedsięwzięli, które do obrony swey sprawy zdawać się będą; albowiem jeżeli tego nieuczynią, i sprawy swey zaniedbają, szkodę, gdyby sąd jakowa wyroknęła, sami sobie przypisać powinni będą. Działo się w Lublinie d. 28 Maia 1804.

*Kalet. Michałowski V. P.,
Domastawski,
Władich.*

*Z Rady C. K. Sądow szlache: Lubel. Gall. Zachodniej,
Reinl.*

C. K. Sąd prowincjonalny Szlachecki Lubelski Galicyi Zachodniej, uwiadomiam niniejszym Edyktem JP. Władysława hrabę Branickiego, iż Kr. Fiskus imieniem szpitala S. Ducha w Kodalu, przeciwko massie krydalney zmarłego Xcia Kazimierza Sapiechy, i Władysławowi hrabi Branickiemu w punkcie praw wolnego mliwu i pedzenia 52 beczek zboża, rocznie należącego, tudzież 100 zł. pol. c. s. c. do sądow tuteyszych żalobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś te sądy dla tego niewiadomego mieszkania, temu tuteyszego sądowego adwokata Stefana Chylińskiego za obrońcę z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym ta sprawa rozpoczęta podług przepisanej dla Galicyi zachodniej sądowej porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się on niniejszym Edyktem, aby na dzień 30 Listopada 1804 do odpowiedzi się stawił, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego patrona sobie obrał, i tego sądowi wymienił, i oraz tych podług prawa użył krokow które się do obrony swey sprawy pożytecznymi bydz zdają, gdyby bowiem tego nieuczynił, i swą zaniedbał sprawę samby sobie szkodę może jaką sąd wynikającą przypisać winien był. Dan w Lublinie dnia 2 Sierpnia 1804.

*B. Gołaszewski,
Purtscher,
Poll.*

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel; Galicyi Zachod;
Rayski, sekr*

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadomiam niniejszym Edyktem

Ur. Stanisława Alexandrowicza, iż Ur. Marcin Chrzanowski o przywrocenie na nowo sprawy o summe 320 rzer. zł. 11 zł. pol. 5 gr. zapadłej do Sądow tutejszych żalobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla iego niewiadomego mieszkania, iemu tutejszego sądowego adwokata Dederko za obrońcę z iego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym taż sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi zachodniey sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, napomina się onegoż niniejszym Edyktem, aby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawil, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrat, i tego Sądowi wymienil, i oraz tych podług prawa użył krokow, które się do obrony swey sprawy pożytecznymi bydz̄ zdają; gdyby bowiem tego nieuczynil, i swą zaniedbał sprawę, samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winien był. Dan w Lublinie dnia 10. Lipca 1804.

Michałowski, W. P.

Gruszecki.

Poll.

*Z Rady C. K. Sądow Szla: Lubel. Galicy Zachodniey.
God. Reintl.*

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey uwiadomiają niniejszym Edyktem Franciszka Xcia Sapiebę, Emilią Jelską, Karolinę Sotykową, Maryannę Puzynię, Stanisława Sotykę i Jana Meyznera, iż P. Katarzyna z Parysłow Potocka, względem dopuszczenia eksekucyi do dóbr Kocka o zapłacenie summ 50,000 zł. pol. 5000 zł. pol. i 45000 zł. pol. w zlocie do sądow tutejszych, żalobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla ich niewiadomego mieszkania im tutejszego sądowego adwokata Jozefa Fiedorowicza za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym taż sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi Zachodniey sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się onych niniejszym Edyktem aby w terminie na dzień 17 Października 1804 naznaczonym do odpowiedzi się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali, i tego Sądowi wymienili, i oraz tych podług Prawa używali krokow, które się do obrony swey sprawy pożytecznymi bydz̄ zdają; gdyby bowiem tego nie uczynili, i swą zaniedbali sprawę samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 16 Lipca 1804 roku.

Kajetan Michałowski, V. P.

Gruszecki.

Poll.

*Z Rady C. K. sądow szlach: Lubelskich Galicyi Zachodniey.
Reintl schr.*

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey niniejszym Edyktem JO. Franciszkowi Xciu Sapiebie, JW W. Emilii Jelskiej, Karolinie Sotykowej, Maryannie Puzyni, Stanisławowi Sotykowi, tudzież też Janowi Meyznerowi wiadomo czynią, że sądowi temu Starozakonni Moszko Abrahamowicz i Leybus Dawidowicz o zapłacenie summy 2328 zł. z prowizyją żalobę przeciw nim podał i pomocy Sądowej dopraszał się.

Ze zaś Sąd tutejszy dla niewiadomego ich pomieszkania, im tutejszego Sądowego adwokata Fiedorowicza z ich niebezpieczeństwem i kosztami obrońcą ustanowil, i z temi rozpoczęty spor podług przepisanych na Galicyą Zachodnią praw, ukończonym będzie, dla czego wyznaczeni pozwani niniejszym Edyktem upominają się, ażeby w przeciągu 90 dni do eksepceyi stawili się, i naznaczonemu sobie obrońcy dokumenta do obrony służące oddali, lub też innego adwokata za patrona sobie obrali, i Sądowi temu oznaczyli, zgoła wszystkich prawem pozwolonych do obrony swey użyli srodkow, gdy z zaniedbania swey Sprawy wyniknąć mogące skutki sami przypisać sobie będą winni.

Dan w Lublinie d. 16 Lipca 1804.

B. Golaszewski.

Pohlberg.

Poll.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Reintl Schr.*

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey Edyktem niniejszym publicznie wiado no czynią: że dobra Bugay, Domanowizna i Miski w cyrkule na teraz Radońskim leżące, Woyciecha Stamirowskiego własne, w szacunku 29,340 zł. pol. 29 gr. otaxowane na żądanie Franciszki Stamirowski w celu zaspokoienia summy ewinkowaney 3254 zł. pol. w drodze eksekucyi na sprzedaż publiczną wystawione będą, do której licytacyi tu w C. K. sądach szlacheckich odbywać się mający dzień 16 Października r. b. jest naznaczony.

Wszystcy zatem na dniu naznaczonym do kupna znajdując się chcący uwiadomią się o warunkach następujących, pod któremi dobra te sprzedane będą:

Imo Każdy kupna sobie życzący złoży na kaucyą wadyum wynoszące dziesiątą część summy szacunkowej.

2do Obowiązany będzie kupujący w czterech tygodniach po akcie licytacyi sumnę szacunkową naywyżę ofiarowaną do depozytu sądowego złożyć; gdyż inaczej ziego szkoda i jego kosztem nowa licytacya wypisana zostanie; jednakże.

3tio Nabywca dobr będzie powinien przyjąć na siebie w miarę ofiarowanego szacunku długi, któremiby te dobra obciążone były, gdyby wierzyciele przed u nowioną może awizacyą czyli wypowiedzeniem wypłaty swych summ przyjąć niechcieli.

Wszystcy zarazem wierzyciele hypoteką opatrzeni, którzy osobnego wezwania oczekiwać nie mają, zwołują się tym Edyktem do podania praw swoich przed lub w samym terminie licytacyi, a to z tén ostrzeżeniem; że w przeciwnym razie już nie dobra same, ale tylko resztująca z summy szacunkowej kwota fundusz na zaspokoienie ich pretensyi stanowiąc będzie.

Dan w Krakowie dnia 6 Sierpnia 1804.

Jakób Kulczycki.

Jozef Eques de Cronenfels.

Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniey,
Besk,

Edyktem niniejszym Sukcesorom Jana Dobińskiego, to jest: Pani Zofii Konarskiej, Pani Zuzannie Dobińskiej, Pani Agnieszce Miroszewskiej i Pani Rozalii Stocki wiadomo się czyni, że pod dniem 5 Marca 1804 roku do Nru. 5452 Pani Zuzanna z Baranowskich Porębską o zain-tabulowanie praw swoich do wsi Patuszyc Sidowi tuteyszeiną proźbę podata, i że ta proźba na dniu dzisiejszym w ten sposób zrzeczlowaną została, ażeby Tabuła Krolewska dokumenta następujące, jako to: dawny Ekstrakt Donacyi Dobr Patuszyc na rzecz Jana Baranowskiego przed Aktami Grodzkimi Nowokorczyńskimi zasznużey w roku 1770 pod A. podobny z strony Jozanny Dobińskiej na rzecz tegoż Baranowskiego z tegoż roku pod B., podobny z strony Jozanny Stocki na rzecz tegoż Baranowskiego z tegoż roku pod C., podobny z Ekstrakt Inromissyi do Dobr rzeczonych na rzecz tegoż Baranowskiego pod D., podobny z Ekstrakt Donacyi przez Bartłomieja i Antoniego Baranowskich braci na rzecz Jozefa i Zuzanny Porębskich z roku 1786 pod E., do Akt Tabuły Krolewskiej przeniosła, to jest w stanie *crystallum in Statu activo* Dobr Patuszyc zapisata, i wyiawszy Dokument ten pod E., który się w urzędzeniu Tabuły wydany, szczególnie po prenotowania kwalifikowany jest, i do wyszczególnione zain-tabulowata, Donacya zaś pod E. tylko prenotowata, i zain-tabulowata, i aplikantkę Zuzannę Porębską jako właścicielkę teyże połowy Dobr Patuszyc zain-tabulowata.

Gdy zaś zaś Sąd tuteyszy nie ma wiadomości o ich mieszkaniu, przeto adwokatem Krystian z ich szkoda i ich kosztem na zastępcę ustanawia się, i tenże powyżey wspomniana rezolucya doręczona została.

Oni zatem o Rezolucyi wspomnioney u mocy §. 175 Części II. Ustawy Cywilney tym końcem uwiadomią się, ażeby Rosownie do §§. 175, 176 i 177 Części II. Ustawy Cywilney w prawach swoich dopilnować się mogli,

J. Gawroński, V. P.

Jozef Niedobylski.

Z Rady C. K. Sądu Szlach. Prowin. w Krolestwach Galicyi i
Lodomeryi, W Lwowie dnia 22 Maja 1804.

- Rätter.

Z Strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Galicyi Zachodniej **J. O. Xiążęcia** **Jozefowi Czartoryskiemu** niniejszymi Edyktem oznajmuje się, iż **Kazimierz Młodecki** przeciw niemu względem oddzielenia i odnowienia granic między **Dobraną Mirkowicę** i **Gromadnicę** **żatobę** podawszy, o pomoc Sądowną ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś Sąd niniejszy, któremu miejsce powieszkania niewiadome, i gdy może wcale w C. K. dziedzicznych krajach się nie znajduje, iemu pozwanemu tutejszego adwokata **Mitkowskiego** z jego niebezpieczeństwem i kosztem za kuratora postanowił, z którym też zaczęta sprawa podług zbioru ustaw Sądowych na C. K. kraja dziedziczne przepisanych, prowadzona i ukończona będzie; przeto on niniejszym na ten koniec napomina się, aby w przeciągu dni 90 excepcyję podał, albo dodanemu kuratorowi swoje prawne dowody, jeśli jakie ma, wczasuie przystał, albowi też sobie innego zastępcę obrał, i tegoż tutejszemu Sądowi mianował, i podług przepisanego porządku takowe środki prawa użył, któreby ku swoiey obronie za najszyteczniejsze upatrywał, ile że skutki z swiego spóźnienia pochodzące, sobie samemu przypisać będzie musiał. Tak bowiem ustawy na C. K. państwa dziedziczne przepisane mieć chcą.

Jakob Kulczycki.

Jozef de Cronenfels S. P. R. Kawaler.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Gall. Zachodniej.
Dnia 4 Lipca 1804.

Staupeński.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panom **Xaweremu, Gabryelowi, i Felixowi Turckim**, tudzież **Pani Teodozyi wdowie po Antonim Turckim, i Jozefowi Kietczewskiemu**, jako sukcesorom ś. p. **Biskupa Krakowskiego Felixa Turckiego**, za **Pan. Justynian Miedzinski** u Sądów tych — o zapłacenie summy **2724 ryb. 30 kr.** — żatobę na nich podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w **Ces. Krol. państwach dziedzicznych** znajdują się, onymże sukcesorom adwokata tutejszego **Ostlawskiego**, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przywołanym to jest: w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczasuie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najszyteczniejsze osądzą; inaczey bowiem wszelką niedogodność z niedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jakob Kulczycki.

Jozef de Cronenfels, S. P. R. Kawaler.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej
W Krakowie dnia 18 Lipca 1804.

Staupeński.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panom **Franciszkowi, Jakobowi, Jerzemu, Wincentemu i Stanisławowi Borkowskim**, tudzież **Petronelli z Borkowskich Bąkowski Dobr Zorawic i Krowia góra** dziedzicom, których miejsce mieszkania nie jest wiadome: że **Pani Elzbieta z Borkowskich 1wszego małżeństwa Chwalibogowa**, zgo **Czaplicka** u Sądów tych — o potwierdzenie Duktu granicznego między **Dobraną Skrzypaczowicę i Zorawicę** tudzież **Krowia Góra** odbytego, i o nakazanie powrocznia gruntów i rol oderwanych w tym Dukcie wyrażonych, tudzież oznaczenia tego Duktu **Kopcami** — żatobę na nich i na **Jozefę z Olizarow Borkowską** matkę tudzież na **Tektę i Rozalię Borkowskie** podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie PP. obwołani zostali lub czy wcale w **C. K. państwach dziedzicznych** znajdują się, onymże adwokata tutejszego **Ignac Spyteckiego**, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; oni

przezo Edyktem niniejszym tym końcem upominają się; ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: w przeciagu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czesnie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymieñili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzą; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknącą mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jakob Kulczycki;

Jozef de Kronsfels S. P. R. K.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 13. Sierpnia 1804.

Słaupenski.

Magistrat C. K. Stołecznyego Miasta Krakowa Galicyi Zachodniej; Mateuszowi Bednarskiemu tadzież niegdy Grzegorzà Bednarskiemu pozostłym sukcesorom z imienia niewiadomym w mieście Brzeźnica w Prusach mieszkającym niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż Franciszka Bednarska do tuteyszego Magistratu Krakowskiego przeciw nim w sprawie o skasflowanie Testamentu przez niegdy Marcina Bednarskiego zrobionego, żałobę podawszy o sądową pomoc, co sprawiedliwość wymaga dopraszała się.

Gdy zaś Magistrat tuteyszy dla wcale w C. K. dziedzicznych kraiach nie znaydowania się, im tu będącego adwokata P. Tomasza Miszkiewicza z ich niebezpieczeństwem i kosztem za zastępcę postanowił, z którym zaczęta sprawa podług ustawy sądowej dla C. K. króiw przepisanej prowadzona i rozsądzona będzie, przezo niniejszymi w tym zamiarze napominają się, ażeby na komunikowaną sobie żałobę w przeciagu dni 90 odpowiedzi albo zastępcy ustanowionemu, jeżeliby iakowe mieli prawne dowody wczesnie przestali albo nakoniec innego któregokolwiek pełnomocnika obrali i tuteyszemu Sądowi oznaymili zgola stosownie do przepisow tych przyłożyli prawnych środków, któreby ku swey obronie nayspotrzebneysze napatrywali, iżeże przeciwnie z swego spożuczenia zapasć mogące skutki sobie samym przypisać będą powinni. Tak bowiem opiewają przepisane dla C. K. kraiew Prawa.

Drdacki.

Gollmayer.

Fiala.

Zodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 10 Sierpnia 1804.

Plinta.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że na żądanie Pana Michała Sroczyńskiego Dobra wsi Kempa Bolesławska w Cyrkule Kieleckim leżące, na teraz w Posseslyi tradycyney konwentu OO. Franciszkanow Nowokorczyńskich zostające, przez Licytacyą publiczną na rok ieden od dnia 1wszego Listopada r. b. zaczynając w dzierżawę puszczone będą, a to pod warunkami następującemi:

1. Cena do Licytacyi ustanawia się na rok w kwocie 1100 zł. pol.
2. Zeby dzierżawcy sobie życzący na wadyum przed Komislyą do Licytacyi delegowaną przed rozpoczęciem Licytacyi złożył kwotę 220 zł. pol., iako piątą część ceny licytacyney 1100 zł. pol. podług prawa na wadyum ustanowioną.
3. Ten, który naywiększą ofiaruje kwotę, jest obowiązany w dniach 14. od dnia ukonczoney Licytacyi rachując sumnę podaną za cały rok dzierżawy do depozytu sądowego złożyć; inaczey bowiem nowa Licytacya jego kosztem odbywać się będzie.
4. Puszczenie w dzierżawę tych Dobra na ieden tylko rok to jest od 1wszego Listopada 1804 do 1wszego Listopada 1805 roku ustanawia się, wszelako kładzie się ostrzeżenie:
5. Ażeby Dzierżawca zarosłow nie więcej iak tylko 3cia część nie wycinał, dwie części zaś na dalsze następne posseslyi lata nietykane zostawił, i aby miał staranie, żeby te spuszczone nie były.
6. Ażeby Dzierżawca złożył kaucyą tenie licytacyney wyrownywającą na to, że budynkow i gruntow spuszczyć nie będzie.
7. Podatki skarbowe czyli monarchiczne iakie Possessor opłaci te mu bonifikowane będą.

3. Zeby Possessor poddanych nad opiew patentu nie obciążał.

Wszyscy zarzym tych Dobr dzierżawy sobie życzący wzywają się, ażeby dnia 16 Października r. b. o godzinie 10 zrana w C. K. Sądach tutejszych Szlacheckich znajdowali się. W Krakowie dnia 18 Sierpnia 1804 roku.

Jakob Kulczycki.

Münch.

Lichocki.

Z Rady Ces. Krol. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa do publiczney podaie wiadomości, iż Kamienica po niegdy Jozefie Dutkiewiczu i Rozalii małżonkach pozostata pod liczbą popisową 617 w ulicy Rożanej stojąca, ryń. 1583 kr. 55 urzędownie oszacowana; gdy ta na drugim terminie dnia 15 Lipca r. b. dla niestawienia się pragnących iey nabycia sprzedana nie została, puła 20 Września r. b. o godzinie 3 po południu przez publiczną licytacją w tutejszey Kancellaryi sprzedawana będzie. Wszyscy zatem życzący sobie oney nabyc, mają się na wyżej wyznaczonym terminie i miejscu znajdować. Wierzyciele zaś prawo zastawu na niey mający napominają się ażeby nieczekaiać osobnych przypozwań, na wyżej oznaczonym czasie z swoiemi wzgłaszali się pretensyami. Inaczej bowiem przy podziale summy z Licytacji zebranej żaden na niewzgłaszających się podczas Licytacji wzgląd miany nie będzie.

Gollmayer.

Rangstein.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 20 Lipca 1804 roku.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa do publiczney podaie wiadomości, iż Kamienica tu w Krakowie na ulicy szerokiej pod Nrem. 43 stojąca niegdy Łukasza i Franciszki Kozłowskich małżonkow wi. sua ryń. 2474 kr. 15 urzędownie oszacowana, na żądanie Jozefa Zamoyckiego prawem przekonywającego dnia 18 miesiąca Października r. b. o godzinie 3 po południu w tutejszey kancellaryi przez publiczną Licytacją pod następującemi warunkami sprzedana będzie, to jest:

a) Każdy życzący sobie nabycia tej Kamienicy przed zaczęciem licytacji dzieląta część summy szacunkowej na zakład złożyć będzie obowiązany; tudzież

b) Summę wynikającą z licytacji kupiciel po odbytej licytacji w przeciągu dni 14 do sądowego depozytu obowiązany jest złożyć, inaczej na tego koszt nowa licytacja naznaczona by została. — Wszyscy zarzym życzący sobie rzeczoney Kamienicy nabydź mają się na wyżej naznaczonym czasie i miejscu znajdować. — Wierzyciele zaś prawo zastawu nań mający napominają się ażeby nie oczekuiąc osobnych przypozwań z pretensyami swemi w czasie odbywaj się mającej licytacji wzgłaszali, gdyż przypodziale summy z licytacji zebranej żaden na niezgłaszających się pod czas licytacji wzgląd miany nie będzie.

Gollmayer.

Rangstein.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 3 Sierpnia 1804 roku.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Głownego Krakowa niniejszym powszechnie uwiadomia, że Krakowski mięyski na Przedmieściu Kleparz pod Nrem. 167 sytuowany Folwark Szlak sposobem Licytacji publiczney w Ratuszu na ulicy Brackiej na dniu 15 Października r. b. o 3 godzinie popołudniu odbywać się mającey w arendę na lat 3 od 1 Listopada r. b. począwszy do dnia 24 Czerwca 1806 wypuszczony zostanie. Cena fiskalna jest 757 ryń. 30 kr. i arendy życzący sobie mają 75 ryń. 45 kr. iako wadium przed licytacją złożyć, resztujące kondycje mogą być w tutejszey Registraturze przyzrane.

Drdacki.

Gollmayer.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Głownego Krakowa.

Dnia 28 Augusta 1804. roku,

Kawski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa wiadomo czyni, iż Dom po Reginie Wesołoskiej w Kleparzu pod Nrem 52 stojący, urządzenie zł. ryń. 625 oszacowany przez publiczną licytacją tu w sadzie dnia 18 Października b. r. o godzinie 3 po południu odbywającą się pod zwyczajnymi kondycjami sprzedany zostanie.

Wszyscy zatem chęć kupienia mający na ten termin i miejsce wzywają się.

Wierzyciele zaś prawo zażawu mający przypominają się, ażeby nieoczekując osobnych przyozwań prawa swoje pilnowali i pretensye w czasie odbywającej się licytacji do protokołu wnieśli, gdyż inaczej, żaden potym na nich względ co do szacunkowej summy miary nie będzie.

*Drdacki.
Kannamiller.
Łodziński.*

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecz: Krakowa.

Dnia 17. Sierpnia 1804.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Głównego Krakowa niniejszym powszechnie obwieszcza, że mięski Ratusz na Piasku pod Nomerem i sposobem publiczney na dniu 8mym Października b. r. o godzinie 3 po południu, w Ratuszu na ulicy Brackiej na drugim piętrze odbywać się mającej licytacji najwięcej dającym sprzedany zostanie. Cena fiskalna wynosi 1000 ryń. i kupiciele mają 100 ryń. jako wadyum przed licytacją złożyć. Sprzedarzy kondycje mogą być w tutejszey registraturze dostatecznie przyzrane.

Drdacki.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 28 Sierpnia 1804 roku

C. K. Gubernium Królestw Galicyi i Łodomeryi, ogłasza niniejszym: iż gdy trzech parobków do parów Sławna i Ostrożna w cyrkułe Kieleckim należących, imieniem Jan Dolarzski, Walenty Bieńczyk, i Antoni Roślak, tudzież gospodarz Piotr Rus wyszedł z granic, a miejsce ich terażniejszego przebywania jest niewiadome, stosownie tedy do okólnika pod 15tym Czerwca 1798 §. I. iż wychodnie niniejszym Edyktem wzywają się publicznie, aby się w przeciągu czterech miesięcy lub powrocili, lub względem wyścia swego usprawiedliwili, inaczej bowiem po upłynięciu tego terminu podług przepisu prawa traktowani będą.

Dan we Lwowie dnia dwudziestego szóstego miesiąca Lipca tyfiącznego osmsetnego czwartego roku.

Edyktalne Powołanie wszystkich znaniomych i nieznanomych Sukcessorow w Gorzkowicach zmarłego Proboszcza Prosera Zarebskiego. — Od niżej pod, isanej Justycy Kommissji Piotrkowskiej zapozywają się wszyscy i każdy jeszcze może niewiadomi Sukcessorowie dnia 10 Maja 1801 roku w Gorzkowicach w departamencie Regencyi Kaliskiej w Kresie Piotrkowskim zmarłego Proboszcza Prospera Zarebskiego osobliwie zaś rodzona siostra tego Wiktorya Koftrzewska i brat Jozef Zarebski, których pomieszkania nie mogą być wyśrodkowane, albo też może ich nieznanomi sukcessorowie, niniejszemi publicznie, żeby się w przeciągu 9ciu miesięcy, i najpóźniej na dzień 30 Maja 1805 roku o godzinie 9 rano osobicie, albo przez należycie legitimowanego i zainformowanego plenipotentą, ku króremu końca nieznanomym tutaj proponują się: Justycy Kommissarz Chryzostowski, Justycy Burmistrz Renisch i kryminalny Assessor Korgielna w sądowej Izbie naszey zgłosili, i pretensye ich do sukcessji, iakołiteż legitymacyą jako sukcessorowie złożyli, z tym ostrzeżeniem, iż pozostając temu sukcessorowi, który się wylegituuje z prekluzją wszy skich innych może znajdujących się interesentow, gdyby się zaś nikt nie zgłosił, Fiskusowi jako dobra nie mające właściciela takim będzie do wolsey wydana dyspozycyi tym sposobem, iż gdyby się kiedykolwiek potem zgłosili, dyspozycją przyznać, żadney kalkulacyi nie żadać i tym tylko kontentować się będą winni, co by, wylegitimowawszy się po z padłej prekluzji znajdować mogło.

W Piotrkowie dnia 5go Kwietnia 1804.

Krol. Przes. Pozn. Justycy Kommissya.

Hampe, Oberring.